

RutteVier gaat bezwijken aan de boerenopstand

Door EDUARD BOMHOFF **23 juli 2022**
Geplaatst in RUTTEVIER STIKSTOF

Deel dit artikel:

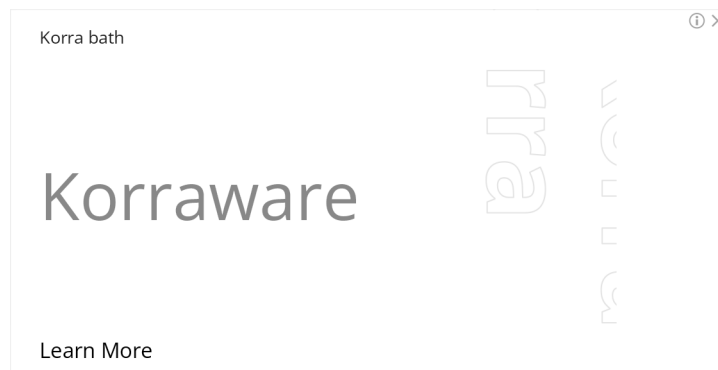

Wie nuchter blijft, weet dat de stikstof-discussie – was het maar een echte discussie en geen bot dictaat van de overheid – is verpakt in een dubbele laag onzin. De metingen zijn geen metingen, maar cijfers uit een theoretisch rekenmodel.

Anders is niet te verklaren dat bij Twente net over de Duitse grens koeienstallen worden gebouwd, terwijl bij ons niets meer mag. En zelfs al was de hoeveelheid stikstof nog werkelijk te hoog, dan blijft het feit dat de Nederlandse landbouw en veeteelt de meest efficiënte ter wereld zijn.

Minder koeien en varkens hier, betekent meer koeien en varkens elders en die zullen het milieu zwaarder belasten dan de moderne, hoogopgeleide Nederlandse landbouwexperts.

Ook al is de stikstof-manie onzin in het kwadraat, de boeren moeten toch doorgaan met hun protesten, want de ministers dreigen hun toekomst te verwoesten. Opinieonderzoek laat zien dat de boeren steun hebben, en dat hun soms hinderlijke acties de sympathie voor de boeren niet hebben aangetast.

Er zijn twee grote verschillen tussen de boerenacties en een staking in een ander deel van de economie. Als de staking mislukt, kunnen de stakers weer aan het werk. Als de boerenacties mislukken, moeten de boeren emigreren. Daarom moeten de boeren wel langer en feller actievoeren, want de straf op verlies is einde verhaal en licht uit.

Het tweede grote verschil is dat Rutte-4 zo sterk wordt beheerst door de milieueisen van D66 dat de drieëntwintig ministers en staatssecretarissen die over andere onderwerpen gaan verbazend weinig uit hun tweehonderddertig vingers zien komen. Heel anders dan Margaret Thatcher: die kreeg te maken met een jaar lange staking van de Engelse mijnwerkers, maar ging intussen wel door met haar economische hervormingen. Rutte- 4's inertie doet denken aan de regering van president Macron die langdurig verlamd was door de acties van de Gilets jaunes. Dit jaar verloor Macrons partij bij de verkiezingen, want hij had ook maar weinig resultaten te melden.

Obstructie van ambtenaren

Rutte-4 stelt teleur op zo veel gebieden. Energieke Kamerleden als Caroline van der Plas (BBB), Pieter Omtzigt, Renske Leijten (SP) en Joost Eerdmans (JA21) sparren met trage ministers en obstruerende ambtenaren (zijn er nog ambtenaren die sympathiseren met BBB, Omtzigt, SP en JA21, of zitten ze als verblinde konijnen in de koplampen van Kaag?)

De toeslagen-tragedie bij de Belastingdienst is bekend. En we weten ook het wrede, waarloze antwoord van minister Kaag op de nieuwe inschatting van het NIBUD dat bijna drie miljoen huishoudens als het kouder wordt hun energierekening niet kunnen betalen: 'We worden allemaal armer'. Het is ook duidelijk dat er geen voldoende huizen worden gebouwd totdat eerst de stikstof-ellende is opgelost.

Maar er zijn nog andere urgente dossiers. Lezers kunnen zeker meer onderwerpen aanwijzen dan deze drie:

1. Militaire hulp aan Oekraïne.

Als Poetin daar succes boekt, komt hij in verleiding om NATO-leden Estland, Letland en Litouwen aan te vallen en in te lijven in zijn Russische Rijk. Dan krijgen we echt een wereldoorlog. Alleen al daarom – en dus niet alleen uit medeleven met Oekraïne – moeten wij een goede NATO-partner zijn. Beloftes maken schuld, en Nederland heeft mooi beloofd, maar tot nog toe slechts

voor 70 miljoen aan wapens geleverd – Canada bij voorbeeld tien keer zo veel.

De Canadese minister van defensie Anita Anand bezocht Oekraïne al een maand voordat Poetin aanviel. Canada had toen reeds 30.000 Oekraïense soldaten getraind.

2. Eenzame kinderen helpen na covid.

Twee jaar te weinig kans om vrienden te maken. En achterstand bij rekenen en taal die zonder herstel blijvende schade betekent voor de hele verdere loopbaan. De nieuwe minister Dennis Wiersma is volgens alle Kamerleden (inclusief oud-leraar Harm Beertema) een verademing na minister Slob (zes maanden fataal getreuzeld met ventilatie in scholen). Maar er is meer nodig. Beertema signaleert een 'historisch dieptepunt van semi-analfabetisme' en vraagt of de minister zich bij het rekenen schrap kan zetten tegen modieuze plannen van het Freudenthal instituut voor 'het realistisch rekenen. Sindsdien kunnen zelfs havomeisjes en -jongens achter de kassa niet meer rekenen.' Ik voeg daaraantoe: stuur de kinderen ook op schoolreis en op werkweek naar een jeugdherberg voor hun sociale vaardigheden.

3. Geen economische migranten uit Marokko en Tunesië.

Voorzichtige diplomatie met die twee landen is dit jaar begonnen, maar Nederland zou moeten eisen dat de EU geen euro steun verleent, totdat Marokko en Tunesië de internationale verdragen uitvoeren die eisen dat ze ten alle tijde hun eigen staatsburgers toegang verlenen tot het moederland. Dan gaat elke economische migrant uit Noord-Afrika per omgaande terug, zonder ons systeem nog te verstoppen. En wanneer dat nieuws daar bekend wordt, zal natuurlijk de dagelijkse instroom uit Noord-Afrika opdrogen.

Na het toeslagenschandaal, de armoede en het woningtekort zouden dat mijn drie hoogste prioriteiten zijn. Maar de milieu-miljarden worden (grotendeels onwettig volgens superparlementarier Omtzigt) strak gereguleerd door minister Kaag, zonder begrip voor zulke andere urgente noden. En Rutte slaapt.

Minister Wiersma van lager- en voortgezet onderwijs is volgens de Kamercommissie voor Onderwijs een gunstige uitzondering, maar dan zijn er nog 22 andere niet-milieu ministers die, zoals Ollongren van defensie, op een

stoel zitten waarvoor ze niet geschikt zijn, of zich nuttig proberen te maken maar niet weten hoe.

Misschien was Rutte vroeger energieke, de Rutte van Rutte-4 mist in ieder geval de bevoegdheid en de energie van Thatcher. Wat Frankrijk betreft, breidden de doelen van de Gilets jaunes zich na een paar maanden al uit naar meer billijke belastingen, een hoger minimumloon en hogere pensioenen. Gebeurt dat ook hier in Nederland, dan bezwijkt Rutte-4.

Foreigner Living in Malaysia?

Top Expat Insurance

OVER DE AUTEUR**Eduard Bomhoff**

Eduard Bomhoff is sinds 2004 hoogleraar economie aan Monash Malaysia University. In 2002 was hij vicepremier in het kabinet Balkenende 1. Zie www.eduardbomhoff.com voor zijn boek 'Blinde Ambitie' over die periode.

Wellicht ook interessant